

Forsøg, gjøre vi dog ikke Andet, end hvad vi maae gjøre hver Dag, vi give nemlig en Mængde Penge ud for at komme til Overbeviisning om det, som man ganske simpelt kunde vide i Forveien, naar man kun vilde kaste Fordomme og Vaner tilside. Jeg har altsaa været med at foreslaae denne Bevilling paa 3,000 Rd., jeg har endog været den Første, der har foreslaaet den; jeg har ikke ventet, at disse Penge skulde blive modtagne af den ærebe Minister paa anden Maade, end han har modtaget dem, men Forslaget er fra min Side kun at betragte som en Affindelse med, hvad jeg vil kalde Sbeernes for Diebliffet hæftige, men vrangne Retning.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det forekommer mig, at den ærebe Rigsdagsmand egentlig talte imod sit eget Forslag. Efter den Maade, hvorpaa han støttede det, staaer det for mig, som om jeg, hvis jeg var kommen med Forslaget, kunde være aldeles sikker paa, at han vilde modsætte sig det. Jeg troer ikke, at de mere almindelige Anstuelser, den ærebe Rigsdagsmand udtalte, egentlig vedrøre det Forslag, han har stillet, og jeg skal derfor heller ikke gaae ind paa dem. Jeg skal kun gjøre en eneste Bemærkning, og det er den, at jeg ikke fortænker en theologisk Kandidat i, at han har Betænkelighed ved at gaae op til og virke i et Land, hvor der til en helbig Virksomhed udtræves, at han med Lethed kan sætte sig ind i det fremmede Sprog. Det forekommer mig, at den Betragtningssmaade, som har gjort sig gjældende i den senere Tid, og som jeg igaar fremhævede, nemlig Ønstet om at uddanne Værekrafter blandt Grønlanderne selv, giver Forklaringen til, at der nu er mindre Villighed end i tidligere Tider til at gaae derop. Grunden dertil ligger ikke i Mangel paa theologiske Kandidater; thi af dem have vi en stor Velsignelse.

H. M. Petersen: Skjøndt det kan have endeel Betænkeligheder ved sig for Rigsdagsmanden for Ødense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) at mødegaae den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), skal jeg dog ikke tilbageholde nogle

Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærebe Medlem betræffende Forslaget under Nr. 21. Det ærebe Medlem talte nemlig om, at man ikke skulde gribe forstyrrende ind i de unge Mænds Forhold og den Livsstilling, de nu engang havde valgt efter de hidtil bestaaende Regler, derved, at de havde offret saa lang Tid for at tjene deres Fædreland. Denne Betragtning kan maaskee have Noget for sig, det nægter jeg ikke, men det ærebe Medlem maa vel erindre, at det formodentlig ikke er Tanken om at tjene deres Fædreland, der har bragt den største Deel af dem ind paa denne Bane. Jeg skulde meget seile, om deres Hensigt ikke er den at tjene dem selv, nemlig ved paa en ærlig og hæderlig Maade at erhverve det Fornødne for dem og Deres for deres Livstid. Det maa jeg for mit Vedkommende fastholde som en Hovedbetragtning; de have seet saavel det ene som det andet Studium, som det foreslaae, hvorledes det var tilgængeligt, og under hvilke Betingelser de kunde opnaae et Embede, og derefter have de taget deres Beslutning med den Hovedhensigt at tjene deres Udkomme for deres Levetid. Det kalder jeg Hovedbetragtningen; at der maaskee hos Endeel kan have gjort sig i større eller mindre Grad et patriotisk Hensyn gjældende til at tjene deres Fædreland, naar de dertil sølte Kalb, skal jeg ikke benægte. Men jeg skal tillade mig at henlede det ærebe Medlems Opmærksomhed paa, naar han selv bringer dem i Grindring, der engang have begyndt deres Bane i Livet, hvorledes vi have handlet i andre lignende Retninger. Hvad gjorde vi, da vi i 1857 vedtogte Næringsloven? Var der ikke Tusinder af Mennecker omkring i Landet, der havde betraadt en Bane, der havde staaet 5, 6, 7 til 8 Aar i Være for at faae Ret til at ernære sig paa den eller den Maade, en Ret, som Ingen, der ikke havde gennemgaaet et lignende Kursus, kunde faae? Hvad sagde man dengang? Man sagde: Det bryder man sig ikke om; man slog en thf Streg derover og sagde: Disse Mennecker forstaae sig ikke paa deres eget Vel. Jeg vil nu ikke sammenligne de videnskabeligt Dannede i enhver Henseende med de Næringsdrivende, med Haandværkerne, men jeg troer dog, at det, hvorpaa det kommer